

Μετά τον Ερντογάν, τι;

» Η Τουρκία του 2013 δεν θυμίζει σε πολλά την Τουρκία του 2002. Τότε, το νεοοθωμανικό κόμμα του Ερντογάν βρέθηκε στην κυβέρνηση επειδή δεν είχε ευθύνη για την οικονομική κρίση που είχε πλήξει βάνουσα την τουρκική κοινωνία. Ο ακήρυχτος πόλεμος ανάμεσα στους νεοοθωμανούς και στους κεμαλιστές είχε τα πάντα: εκλογικές μάχες, πολιτική ίντριγκα, δημοψηφίσματα, διαπλοκή του «βαθέος κράτους» με το οργανωμένο έγκλημα, συνωμοσίες, προβοκάτσιες, δολοφονίες, απόπειρες πραξικοπήματος, αμερικανικό «δάκτυλο», αντικρουόμενες δικαστικές διώξεις, θρησκευτικές αδελφότητες, βαρόνους του χρήματος και σκληρές συγκρούσεις για τον έλεγχο των ΜΜΕ. Ο ακήρυχτος αυτός πόλεμος διασυνδέεται με τον σχεδόν 30ετή πραγματικό πόλεμο ανάμεσα στον τουρκικό στρατό και στους Κούρδους αντάρτες. Ο αγώνας του ΡΚΚ διαχώρισε αμετάκλητα την κουρδική ταυτότητα από την τουρκική, κάτι που, μεσομακροπρόθεσμα, μπορεί να αμφισβητήσει την ακεραιότητά της χώρας.

Σε μια περίοδο που οι γεωπολιτικές ισορροπίες αναδιατάσσονται στην Ανατολική Μεσόγειο, η διψασμένη για ενέργεια Τουρκία δεν θέλει να μείνει εκτός νυμφώνος. Εκμεταλλευόμενη τη μετατροπή της Κυπριακής Δημοκρατίας σε προτεκτοράτο της Ευρωζώνης, η Άγκυρα προσπαθεί να δημιουργήσει τετελεσμένα, ενώ από κοινού με τη Δύση ετοιμάζεται να δρομολογήσει για το Κυπριακό λύση τύπου Ανάν. Στο νέο βιβλίο των Σταύρου Λυγερού και Κώστα Μελά, με τίτλο «Μετά τον Ερντογάν, τι;» (εκδόσεις Πατάκη), ο Λυγερός φωτίζει υπό νέο πρίσμα το ζήτημα της ΑΟΖ, το πλέγμα των ελληνοτουρκικών και ανασκευάζει κυρίαρχους μύθους της εξωτερικής μας πολιτικής, όπως η «εξημέρωση του θηρίου» και «καλός ο Ερντογάν, κακοί οι στρατηγοί».

Τον χάρτη της τουρκικής οικονομίας συνθέτει ο Κώστας Μελάς, με βάση πρωτογενή στατιστικά στοιχεία, αποκωδικοποιώντας τα μεγέθη, τη δυναμική και τις αντιφάσεις της.

Μ.ΤΣ.

